Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (czwarta izba)

z dnia 29 kwietnia 2015 r.*

Konkurencja — Rynek metakrylanów — Grzywny — Solidarna odpowiedzialność spółek dominujących i spółki zależnej za naruszenie popełnione przez tę ostatnią — Zapłata natychmiastowa i w całości grzywny przez spółkę zależną — Obniżenie kwoty grzywny nałożonej na spółkę zależną w wyniku wyroku Sądu — Pisma Komisji wymagające od spółek dominujących zapłaty kwoty zwróconej przez Komisję spółce zależnej wraz z odsetkami za zwłokę — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akt zaskarżalny — Dopuszczalność — Odsetki za zwłokę

W sprawie T-470/11

Total SA, z siedzibą w Courbevoie (Francja),

Elf Aquitaine SA, z siedzibą w Courbevoie,

reprezentowane początkowo przez adwokatów A. Noël-Baron i É. Morgana de Rivery'ego, a następnie przez É. Morgana de Rivery'ego i E. Lagathu,

strona skarżąca,

przeciwko

Komisji Europejskiej, reprezentowanej przez B. Mongina i V. Bottkę, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

mającej za przedmiot żądanie stwierdzenia nieważności pism Komisji BUDG/DGA/C4/BM/s746396, z dnia 24 czerwca 2011 r., oraz BUDG/DGA/C4/BM/s812886, z dnia 8 lipca 2011 r., lub, tytułem żądania ewentualnego, obniżenia wymaganych kwot, lub, tytułem kolejnego żądania ewentualnego, uchylenia odsetek za zwłokę wymaganych od Elf Aquitaine, w kwocie 31 312 114,58 EUR, za które Total ponosi odpowiedzialność solidarną do kwoty 19 191 296,03 EUR,

SĄD (czwarta izba),

w składzie: M. Prek, prezes, I. Labucka (sprawozdawca) i V. Kreuschitz, sędziowie,

sekretarz: S. Bukšek Tomac, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 3 października 2014 r.,

wydaje następujący

* Język postępowania: francuski.

Wyrok

Przedmiot skargi

1 Skarga ma za przedmiot żądanie stwierdzenia nieważności pism Komisji BUDG/DGA/C4/BM/s746396, z dnia 24 czerwca 2011 r. (zwanego dalej „pismem z dnia 24 czerwca 2011 r.") i BUDG/DGA/C4/BM/s812886, z dnia 8 lipca 2011 r. (zwanego dalej „pismem z dnia 8 lipca 2011 r.", a łącznie zwanych dalej „zaskarżonymi pismami").

Okoliczności powstania sporu

2 Na mocy decyzji C(2006) 2098 wersja ostateczna z dnia 31 maja 2006 r. odnoszącej się do postępowania na podstawie art. 81 WE oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.645 – Metakrylany) (zwanej dalej „decyzją w sprawie metakrylanów") spółka Arkema SA i jej spółki zależne Altuglas International SA i Altumax Europe SAS (wszystkie zwane dalej łącznie „Arkemą") zostały solidarnie obciążone przez Komisję Wspólnot Europejskich grzywną w wysokości 219 131 250 EUR za udział w kartelu (zwaną dalej „grzywną początkową").

3 Skarżące, Total SA i Elf Aquitaine SA, które w przyjętym w decyzji w sprawie metakrylanów okresie naruszenia były spółkami dominującymi Arkemy, zostały uznane za solidarnie odpowiedzialne za zapłatę grzywny początkowej do wysokości, odpowiednio, 181 350 000 EUR i 140 400 000 EUR.

4 W dniu 7 września 2006 r. Arkema zapłaciła grzywnę początkową w całości, a następnie, podobnie jak skarżące, równolegle do nich i samodzielnie, wniosła skargę na decyzję w sprawie metakrylanów (postępowanie to zwane jest dalej „postępowaniem sądowym w sprawie metakrylanów").

Postępowanie w sprawie metakrylanów przed Sądem

5 Skarżące oraz Arkema, odpowiednio w dniach 4 i 10 sierpnia 2006 r., wniosły skargę o stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie metakrylanów.

6 W ramach sprawy T-206/06 skarżące wniosły, tytułem żądania głównego, o stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie metakrylanów.

7 W ramach tej sprawy skarżące wnioskowały również, tytułem żądania ewentualnego, o zredukowanie wysokości grzywny początkowej nałożonej solidarnie na Arkemę i na nie same.

8 W dniu 24 lipca 2008 r. Komisja skierowała do Arkemy pismo wzywające tę ostatnią do potwierdzenia, że jej wpłata z dnia 7 września 2006 r. została dokonana „w imieniu wszystkich dłużników odpowiedzialnych solidarnie", precyzując zarazem, że z jednej strony „w braku takiego potwierdzenia oraz w przypadku, gdyby została stwierdzona nieważność decyzji [w sprawie metakrylanów] wobec przedsiębiorstwa, w imieniu którego zapłata została dokonana", „zwróci [ona] kwotę 219 131 250 EUR wraz z odsetkami" oraz, z drugiej strony, że „jeśli całość lub część grzywny zostanie potwierdzona przez Trybunał wobec któregokolwiek z innych solidarnych dłużników", zażąda ona od niego całej pozostałej kwoty podwyższonej o odsetki za zwłokę według stawki 6,09%".

9 Pismem z dnia 25 września 2008 r. Arkema poinformowała Komisję, że zapłaciła kwotę 219 131 250 EUR „w charakterze solidarnie współzobowiązanej i że, z momentem zapłaty w pełni zaspokojone zostały roszczenia Komisji tak wobec Arkemy, jak wobec ogółu solidarnie współzobowiązanych". W tej mierze Arkema „żałowała, że nie może upoważnić Komisji do zatrzymania żadnej kwoty na wypadek gdyby jej skarga do sądu wspólnotowego została rozpatrzona pozytywnie".

10 W dniu 24 listopada 2008 r. Komisja skierowała pismo do skarżących, aby je w szczególności poinformować o piśmie Arkemy z dnia 25 września 2008 r. oraz o fakcie, że Arkema odmówiła wypełnienia deklaracji wspólnej zapłaty przedłożonej przez Komisję.

11 Skarga skarżących została oddalona wyrokiem z dnia 7 czerwca 2011 r. Total i Elf Aquitaine/Komisja (T-206/06, zwanym dalej „wyrokiem Total i Elf Aquitaine", EU:T:2011:250).

12 Natomiast skarga wniesiona odrębnie przez Arkemę przeciw decyzji w sprawie metakrylanów została częściowo uwzględniona wyrokiem z dnia 7 czerwca 2011 r. Arkema France i in./Komisja (T-217/06, Rec, EU:T:2011:251, zwanym dalej „wyrokiem Arkema"), w efekcie czego wysokość grzywny nałożonej na Arkemę została obniżona do 113 343 750 EUR.

13 W ww. w pkt 12 wyroku Arkema, (EU:T:2011:251) Sąd uznał, wykonując nieograniczone prawo orzekania, że należało ograniczyć podwyższenie grzywny, jakie w decyzji w sprawie metakrylanów zastosowano wobec Arkemy tytułem skutku odstraszającego, biorąc pod uwagę fakt, że w dniu nałożenia grzywny nie była ona już kontrolowana przez skarżące (ww. w pkt 12 wyrok Arkema, EU:T:2011:251, pkt 338 i 339).

14 Od wyroku ww. w pkt 12 wyroku Arkema (EU:T:2011:251) nie wniesiono odwołania, w związku z czym stał się on prawomocny.

15 Komisja zwróciła Arkemie z datą zaksięgowania w dniu 5 lipca 2011 r., kwotę 119 247 033,72 EUR (105 787 500 EUR kwoty podstawowej powiększonej o 13 459 533,72 EUR odsetek).

Zaskarżone pisma

Pismo z dnia 24 czerwca 2011 r.

16 W piśmie z dnia 24 czerwca 2011 r. Komisja powiadomiła skarżące, że „w wykonaniu wyroku [Arkema] zwróci Arkemie kwotę odpowiadającą obniżeniu grzywny określonemu przez Sąd".

17 W tym samym piśmie z dnia 24 czerwca 2011 r. Komisja zażądała również od skarżących „[r]ównocześnie i przy założeniu wniesienia do Trybunału odwołania od wyroku [Total i Elf Aquitaine] zapłacenia pozostałej kwoty należnej, powiększonej o odsetki za zwłokę według stawki 6,09%, licząc od dnia 8 września 2006 r.", a mianowicie 68 006 250 EUR, której zapłata ciążyła na Total jako zobowiązanej „solidarnie" do wysokości 27 056 250 EUR powiększonej o odsetki za zwłokę, co oznacza całkowitą kwotę 88 135 466,52 EUR.

18 W skierowanym do Komisji piśmie z dnia 29 czerwca 2011 r. skarżące stwierdziły w istocie, że z dniem 7 września 2006 r. „wszystkie roszczenia [Komisji] zostały zaspokojone" i postawiły Komisji liczne zapytania w celu uzyskania wyjaśnień odnośnie do wielu punktów pisma z dnia 24 czerwca 2011 r.

Pismo z dnia 8 lipca 2011 r.

19 Pismem z dnia 8 lipca 2011 r. Komisja odpowiedziała, w szczególności, że „w przeciwieństwie do rozumienia [skarżących] nie zrezygnuje bynajmniej z uzyskania należnych kwot, jeśli [skarżące] nie wniosą odwołania do Trybunału", wyraźnie precyzując, że „odpowiedzialność [skarżących] nie wygasała przez zatrzymanie kwot określonych wyrokiem [Arkema] i zapłaconych przez Arkemę".

20 W tym samym piśmie z dnia 8 lipca 2011 r. Komisja przyznała, iż pomyliła się co do wysokości żądanej kwoty i sprecyzowała, że kwota należna od Elf Aquitaine w wykonaniu decyzji w sprawie metakrylanów, jak również ww. w pkt 11 wyroku Total i Elf Aquitaine (EU:T:2011:250) oraz ww.

w pkt 12 wyroku Arkema (EU:T:2011:251), wynosi 137 099 614,58 EUR, w tym odsetki za zwłokę w wysokości 31 312 114,58 EUR (zwane dalej „odsetkami za zwłokę"), a w ramach tej kwoty Total była solidarnie odpowiedzialna do wysokości 84 028 796,03 EUR.

21 W piśmie z dnia 8 lipca 2011 r. Komisja dodała również, że w przypadku wniesienia przez skarżące odwołania od ww. w pkt 11 wyroku Total i Elf Aquitaine (EU:T:2011:250) mają one możliwość ustanowienia gwarancji bankowej zamiast zapłaty grzywny.

22 W dniu 18 lipca 2011 r. skarżące zapłaciły Komisji kwotę wymaganą w piśmie z dnia 8 lipca 2011 r., czyli 137 099 614,58 EUR.

Postępowanie sądowe w sprawie metakrylanów na etapie odwołania przed Trybunałem

23 W dniu 10 sierpnia 2011 r. skarżące wniosły odwołanie od ww. w pkt 11 wyroku Total i Elf Aquitaine (EU:T:2011:250).

24 W ramach odwołania skarżące wniosły do Trybunału:

— „tytułem żądania głównego, o uchylenie wyroku [Total i Elf Aquitaine], uwzględnienie ich żądań przedstawionych w pierwszej instancji przed Sądem, a w konsekwencji stwierdzenie nieważności [decyzji w sprawie metakrylanów];

— tytułem żądania ewentualnego, o zmianę grzywien nałożonych wspólnie i solidarnie na Elf Aquitaine jak również na Total […] oraz o obniżenie tych grzywien solidarnych do 75 562 500 EUR dla Elf Aquitaine i do 58 500 000 EUR dla Total;

— tytułem kolejnego żądania ewentualnego, o zmianę grzywien nałożonych solidarnie na Elf Aquitaine i na Total […] w proporcji, którą Trybunał uzna za stosowną;

— tytułem kolejnego żądania ewentualnego, o zwolnienie Elf Aquitaine i Total z odsetek za zwłokę za okres od dnia wydania decyzji [w sprawie metakrylanów] aż do dnia ogłoszenia wyroku [Arkema].

[…]".

25 Odwołanie zostało oddalone postanowieniem z dnia 7 lutego 2012 r. Total i Elf Aquitaine/Komisja (C-421/11 P, zwanym dalej „postanowieniem Trybunału", EU:C:2012:60), w którym Trybunał oddalił wszystkie żądania skarżących.

26 W sprawie żądań ewentualnych zmierzających do częściowego uchylenia ww. w pkt 11 wyroku Total i Elf Aquitaine (EU:T:2011:250) Trybunał orzekł, jak następuje:

„78 Argumentacja [wnoszącch odwołanie] powinna zostać oddalona jako oczywiście bezzasadna wobec tego, że nie podważa ona wniosku Sądu […], wedle którego fakt, iż Arkema opuściła grupę [wnoszących odwołanie] po okresie naruszenia, o które chodzi, ale przed wydaniem decyzji [w sprawie metakrylanów], nie może mieć znaczenia dla zastosowania mnożnika w odniesieniu do innych spółek tej grupy, wśród których figurują zwłaszcza wnoszące odwołanie. Sąd doszedł do tej konkluzji ze względu na fakt, że sprzedaż Arkemy, której obrót wynosił w 2005 r. około 5,7 miliardów EUR, nie mogła pociągnąć za sobą znaczącego zmniejszenia obrotu grupy [wnoszących odwołanie], wziętego pod uwagę przez Komisję dla określenia mnożnika 3, a mianowicie około 143 miliardów EUR dla tego samego roku, w taki sposób, aby ów mnożnik stał się bezzasadny wobec wnoszących odwołanie.

[…]

81 […] należy stwierdzić, że oświadczenia wnoszących odwołanie dotyczące naruszenia »niepodzielnego charakteru grzywny« i konieczności rozciągnięcia na ich korzyść rozwiązania przyjętego przez Sąd [w wyroku Arkema] wynikają z błędnego rozumienia przez wnoszące odwołanie zarówno prawa materialnego jak i prawa procesowego.

82 Z jednej strony bowiem, ponieważ celem o charakterze odstraszającym jest właśnie upewnienie się, że ze względu na rozmiar i zdolność finansową zainteresowanego przedsiębiorstwa sankcja nie pozostanie bez znaczenia, jest oczywiste, że po sprzedaży Arkemy cel ten pozostał ważny tak wobec wnoszących odwołanie, jak wobec Arkemy. Skoro zaś ta ostatnia miała rozmiar daleko mniejszy niż wnoszące odwołanie i nie stanowiła już w chwili wydania decyzji [w sprawie metakrylanów] części grupy wnoszących odwołanie, rozmiar tej ostatniej nie mógł być brany pod uwagę dla określenia mnożnika o charakterze odstraszającym do celów obliczenia grzywny nałożonej na Arkemę. Ta obiektywna różnica sytuacji, w jakiej znalazły się Arkema oraz wnoszące odwołanie, uzasadniała, w każdym stanie rzeczy, aby do tych ostatnich został zastosowany odmienny mnożnik.

83 Z drugiej strony w tym przypadku nic nie uzasadnia rozszerzenia na wnoszące odwołanie zakresu powagi rzeczy osądzonej wyroku [Arkema]. Mnożnik stosujący się do nich oraz do Arkemy jest bowiem różny. Sama okoliczność, że spółki te musiały zapłacić grzywnę, za którą są [solidarnie] odpowiedzialne, nie może stanowić elementu uzasadniającego rozszerzenie zakresu powagi rzeczy osądzonej. W tej kwestii wystarczy podnieść, jak wyjaśniła to Komisja w piśmie z dnia 8 lipca 2011 r. […], że obniżenie grzywny nałożonej na Arkemę na mocy [wyroku Arkema] pozostawiło niezmienioną wysokość grzywny nałożonej na skarżące […]”.

27 W przedmiocie podniesionych w dalszej kolejności żądań ewentualnych zmierzających do obniżenia kwoty grzywny Trybunał orzekł, jak następuje:

„86 […] należy przypomnieć, że do Sądu zostało już skierowane żądanie obniżenia wysokości grzywny nałożonej na wnoszące odwołanie i że orzekł on, po zbadaniu ich argumentów i wykonaniu nieograniczonego prawa orzekania, iż nie uzasadniały one takiej obniżki.

87 Nie jest zaś zadaniem Trybunału, gdy orzeka on w sprawie odwołania, zastępowanie, ze względów słuszności, własną oceną oceny Sądu, orzekającego w ramach wykonywania nieograniczonego prawa orzekania w sprawie wysokości grzywien nakładanych na przedsiębiorstwa z racji naruszania przez nie reguł prawa Unii […]”.

28 W przedmiocie żądań ewentualnych, zmierzających do uchylenia odsetek za zwłokę, Trybunał orzekł, jak następuje:

„89 Żądanie to powinno zostać odrzucone jako oczywiście niedopuszczalne, ponieważ jest ono skierowane nie […] przeciw wyrokowi [Total i Elf Aquitaine], ale przeciw pismu Komisji [z dnia 8 lipca 2011 r.], co stanowi zresztą przedmiot skargi wnoszących odwołanie złożonej przed Sądem i zarejestrowanej w jego sekretariacie pod numerem T-470/11”.

Przebieg postępowania i żądania stron

29 Skarżące wniosły skargę w niniejszej sprawie pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 1 września 2011 r.

30 W piśmie złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 17 listopada 2011 r. Komisja podniosła zarzut niedopuszczalności na podstawie art. 114 regulaminu postępowania przed Sądem.

31 Skarżące przedłożyły uwagi w przedmiocie tego zarzutu w dniu 3 stycznia 2012 r.

32 W dniu 30 marca 2012 r. strony zostały wezwane, w ramach środków organizacji postępowania, do przedłożenia uwag w przedmiocie konsekwencji wynikających dla niniejszej sprawy z ww. w pkt 25 postanowienia Trybunału (EU:C:2012:60), w ogólności, a w szczególności w odniesieniu do wymagalności zapłaty kwoty grzywny początkowej w odniesieniu do skarżących, gdy chodzi z jednej strony o należność główną i z drugiej strony, o odsetki za zwłokę.

33 Strony przedstawiły swoje uwagi w tym względzie w wyznaczonych terminach.

34 Postanowieniem z dnia 21 czerwca 2012 r. Sąd zdecydował, że zarzut niedopuszczalności zostanie rozpatrzony łącznie z rozpoznaniem istoty sprawy.

35 Pismem z dnia 19 listopada 2012 r., skierowanym do sekretariatu Sądu, Komisja złożyła odpowiedź na skargę.

36 Pismem z dnia 28 września 2012 r. sekretariat Sądu przekazał skarżącym odpowiedź Komisji na skargę i wskazał stronom, że Sąd uznał, iż ze względu na stan sprawy druga wymiana pism przed otwarciem pisemnego etapu postepowania nie jest konieczna, z zastrzeżeniem przeciwnego uzasadnionego żądania stron.

37 Pismem z dnia 4 października 2012 r., skierowanym do sekretariatu Sądu, skarżące wniosły do Sądu, w trybie art. 47 § 1 regulaminu postępowania, o zezwolenie na złożenie repliki.

38 Decyzją z 12 października 2012 r. wniosek ten został uwzględniony.

39 W dniu 23 listopada 2012 r. skarżące złożyły replikę.

40 W dniu 20 grudnia 2012 r. Komisja złożyła duplikę.

41 Postanowieniem prezesa trzeciej izby Sądu z dnia 19 czerwca 2013 r. zdecydowano, w trybie art. 77 lit. d) regulaminu postępowania, po wysłuchaniu stron, zawiesić postępowanie w oczekiwaniu na ogłoszenie orzeczenia Trybunału kończącego postępowanie w sprawie C-231/11 P.

42 Ze względu na zmianę składu izb Sądu sędzia sprawozdawca został przydzielony do czwartej izby, której w rezultacie przekazana została niniejsza sprawa.

43 W dniu 10 kwietnia 2014 r. Trybunał ogłosił wyrok Komisja/Siemens Österreich i in. i Siemens Transmission & Distribution i in./Komisja (od C-231/11 P do C-233/11 P, zwany dalej „wyrokiem Siemens”, EU:C:2014:256).

44 W tym samym dniu Trybunał ogłosił wyrok Areva i in./Komisja (C-247/11 P i C-253/11 P, zwany dalej „wyrokiem Areva”, EU:C:2014:257).

45 Na podstawie sprawozdania sędziego sprawozdawcy Sąd zdecydował otworzyć ustny etap postepowania oraz w ramach środków organizacji postępowania wezwał strony do przedłożenia uwag w przedmiocie konsekwencji dla niniejszej sprawy ww. w pkt 43 wyroku Siemens (EU:C:2014:256) i ww. w pkt 44 wyroku Areva (EU:C:2014:257).

46 W wyznaczonych terminach strony przekazały uwagi w przedmiocie konsekwencji dla niniejszej sprawy ww. w pkt 43 wyroku Siemens (EU:C:2014:256) i ww. w pkt 44 wyroku Areva (EU:C:2014:257).

47 Na rozprawie w dniu 3 października 2014 r. wysłuchano wystąpień stron i ich odpowiedzi na pytania Sądu.

48 Skarżące wnoszą do Sądu o:

— uznanie skargi za dopuszczalną;

— co do istoty, tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności zaskarżonych pism;

— co do istoty, tytułem żądania ewentualnego, obniżenie kwoty wymaganej przez Komisję w piśmie z dnia 8 lipca 2011 r. lub przynajmniej uchylenie odsetek za zwłokę wymaganych od Elf Aquitaine, w kwocie 31 312 114,58 EUR, za które Total ponosi odpowiedzialność solidarną do kwoty 19 191 296,03 EUR;

— w każdym wypadku, obciążenie Komisji kosztami postępowania.

49 Komisja wnosi do Sądu o:

— tytułem żądania głównego, odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej;

— tytułem żądania ewentualnego, oddalenie skargi jako bezzasadnej;

— w każdym wypadku, obciążenie skarżących kosztami postępowania.

Co do prawa

50 W skardze skarżące wnoszą, tytułem żądania głównego, o stwierdzenie nieważności zaskarżonych pism oraz, tytułem żądania ewentualnego, o obniżenie kwot w nich wymaganych oraz tytułem kolejnego żądania ewentualnego o uchylenie wymaganych w nich odsetek.

51 Komisja podnosi zarzut niedopuszczalności skargi.

W przedmiocie dopuszczalności

Argumenty stron

– Argumenty Komisji

52 Komisja utrzymuje, że skarga jest niedopuszczalna, ponieważ, z jednej strony, jest skierowana przeciwko aktom niezaskarżalnym, a z drugiej strony została wniesiona podczas gdy przed Trybunałem było zawisłe wniesione przez skarżące odwołanie od ww. w pkt 11 wyroku Total i Elf Aquitaine (EU:T:2011:250). W każdym stanie rzeczy skarga jest bezprzedmiotowa.

53 Po pierwsze, Komisja twierdzi, że zaskarżone akty są pozbawione wiążących skutków prawnych mogących mieć wpływ na interesy skarżących, powodujących istotną zmianę w ich sytuacji prawnej, wobec czego nie stanowią one decyzji, które mogą być przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 TFUE.

54 Obowiązek zapłaty ciążący na skarżących wynika z samej decyzji w sprawie metakrylanów, której wykładni dokonał Sąd w ww. w pkt 11 wyroku Total i Elf Aquitaine (EU:T:2011:250), a zatem ww. w pkt 12 wyrok Arkema (EU:T:2011:251) nie może mieć wpływu na wysokość kwoty należnej od skarżących.

55 Zaskarżone pisma stanowią zwykłe wezwania do zapłaty kwoty należnej na podstawie decyzji w sprawie metakrylanów i nie wywołują innych skutków prawnych niż te, które wynikają ze wspomnianej decyzji. Pisma te są zwykłymi środkami egzekucyjnymi i nie określają definitywnie stanowiska Komisji, w związku z czym nie naruszają interesów skarżących. Są one nieodłączne od decyzji w sprawie metakrylanów i zapewniają jej wykonanie.

56 Niezależnie od charakteru zaskarżonych pism, ich treść dowodzi, że nie wywołują one wiążących skutków prawnych. Pismo z dnia 24 czerwca 2011 r. było z natury tymczasowe, zaś w piśmie z 8 lipca 2011 r. zaproponowano skarżącym ustanowienie gwarancji bankowej w perspektywie odwołania, perspektywie która, zdaniem Komisji, stała na przeszkodzie przymusowym środkom egzekucji.

57 Po drugie, Komisja podnosi, że skarżące kwestionują wysokość należności wynikającej z decyzji w sprawie metakrylanów, która została zinterpretowana przez Sąd w ww. w pkt 11 wyroku Total i Elf Aquitaine (EU:T:2011:250), w związku z czym powinny one w tym celu wnieść odwołanie od ww. w pkt 11 wyroku Total i Elf Aquitaine (EU:T:2011:250), które wniosły. Komisja zwraca zaś uwagę, że w odwołaniu tym skarżące stwierdziły, że nie mogą „być zobowiązane do jakiejkolwiek zapłaty pozostałej kwoty, biorąc pod uwagę niezbędne rozszerzenie na skarżące zakresu powagi rzeczy osądzonej wyroku Arkema”.

58 W związku z tym, zdaniem Komisji, jeśli Sąd uznałby, że skarga w niniejszej sprawie dotyczy decyzji w sprawie metakrylanów lub ww. w pkt 11 wyroku Total i Elf Aquitaine (EU:T:2011:250), należałoby stwierdzić, że skarga jest niedopuszczalna z racji zawisłości sprawy.

59 Po trzecie, Komisja ocenia, że w każdym stanie rzeczy skarga jest bezprzedmiotowa w tym sensie, że dotyczy ona, poprzez zaskarżone pisma, aktów zaskarżalnych oddzielnie, a mianowicie decyzji w sprawie metakrylanów oraz ww. w pkt 11 wyroku Total i Elf Aquitaine (EU:T:2011:250), których skutki nie zostaną zmienione przez ewentualne stwierdzenie nieważności zaskarżonych pism. Także skarżące nie mają żadnego interesu w uzyskaniu stwierdzenia nieważności wspomnianych pism i mają na celu faktycznie tylko zmianę wysokości grzywny.

60 Po czwarte, w odpowiedzi na pytanie Sądu dotyczące konsekwencji dla niniejszej sprawy ww. w pkt 25 postanowienia Trybunału (EU:C:2012:60) Komisja podtrzymała twierdzenie, że niniejsza skarga zmierza do zakwestionowania wysokości grzywny określonej w decyzji w sprawie metakrylanów, podczas gdy wysokość ta nie może być już kwestionowania, jako że środki zaskarżenia wymienionej decyzji zostały wyczerpane w następstwie ww. w pkt 25 postanowienia Trybunału (EU:C:2012:60), w związku z czym skarżące nie mają żadnego interesu prawnego do podważania zaskarżonych pism, stanowiących tylko zwykłe środki wykonania decyzji, która stała się ostateczna.

61 Jeśli chodzi o dopuszczalność skargi w zakresie dotyczącym odsetek, Komisja uważa, że pkt 89 ww. w pkt 25 postanowienia Trybunału (EU:C:2012:60), powtórzony w pkt 28 powyżej, nie podważa zasadności jej zarzutu, jako że ta część żądań jest nierozerwalnie związana z żądaniem głównym.

62 W każdym stanie rzeczy zarzut oparty na nadmiernej wysokości odsetek za zwłokę został sformułowany dopiero w stadium uwag w przedmiocie zarzutu niedopuszczalności, a nie w skardze, w związku z czym wymieniony zarzut jest niedopuszczalny.

– Argumenty skarżących

63 W swoich uwagach w przedmiocie zarzutu niedopuszczalności podniesionego przez Komisję skarżące utrzymują, że zaskarżone pisma „dodają” do decyzji w sprawie metakrylanów, w wykładni nadanej w ww. w pkt 12 wyroku Arkema (EU:T:2011:251) i w ww. w pkt 11 wyroku Total i Elf Aquitaine (EU:T:2011:250), oraz że w każdym stanie rzeczy nakładają na nie odsetki „nadmierne”.

64 Po pierwsze, zaskarżone pisma wychodzą poza decyzję w sprawie metakrylanów, nakładając na skarżące osobną grzywnę, podczas gdy wymieniona decyzja zobowiązywała skarżące tylko tytułem solidarnym za naruszenie Arkemy i że ta ostatnia uregulowała całość kwoty w dniu 7 września 2006 r., w związku z czym przy zastosowaniu trybu odpowiedzialności solidarnej Komisja nie może żądać jakiejkolwiek zapłaty od skarżących.

65 W następstwie ww. w pkt 12 wyroku Arkema (EU:T:2011:251) oraz ww. w pkt 11 wyroku Total i Elf Aquitaine (EU:T:2011:250) Komisja powinna była nie tylko zwrócić Arkemie nadpłatę, lecz również zapewnić, aby w imię solidarności biernej odpowiedzialność skarżących nie przekraczała pod żadnym względem odpowiedzialności ich spółek zależnych.

66 W zaskarżonych pismach, będących ciągiem dalszym korespondencji Komisji z Arkemą, instytucja ta rozmyślnie zmierzała do obejścia granic solidarności biernej i zwiększenia grzywny skarżących wynikającej z decyzji w sprawie metakrylanów i z ww. w pkt 12 wyroku Arkema (EU:T:2011:251). Wymagając od skarżących pozostałej części grzywny po wydaniu ww. w pkt 12 wyroku Arkema (EU:T:2011:251), Komisja usiłowała zniwelować skutki tego ostatniego w przedmiocie wysokości grzywny, co pozwoliłoby jej uzyskać grzywnę wyższą niż nałożona w decyzji w sprawie metakrylanów, uwzględniając żądane odsetki.

67 Po drugie, co się tyczy odsetek za zwłokę żądanych przez Komisję, skarżące powołują się na brak podstawy prawnej i jakiegokolwiek uchybienia, wobec braku opóźnienia płatności Arkemy w 2008 r., a z ich strony w 2011 r.

68 Po trzecie, z jednej strony skarżące odrzucają zastrzeżenie Komisji co do zawisłości sprawy, w tym sensie, że skarga w niniejszej sprawie nie dotyczy ww. w pkt 11 wyroku Total i Elf Aquitaine (EU:T:2011:250), ale zaskarżonych pism, które „dodają” do decyzji w sprawie metakrylanów, oraz że z tych samych powodów jest ona oparta na odrębnych zarzutach.

69 Z drugiej strony skarżące odrzucają również argument Komisji dotyczący bezprzedmiotowego charakteru skargi, opierając się na fakcie, że zaskarżone pisma „dodają” do decyzji w sprawie metakrylanów, tak w zakresie kwoty wymaganej z tytułu należności głównej, która przekształca odpowiedzialność solidarną w osobną grzywnę, jak też w zakresie odsetek za zwłokę. Przy zastosowaniu zaskarżonych pism skarżące i Arkema byłyby zobowiązane do uiszczenia grzywny w wyższej wysokości niż nałożona w decyzji w sprawie metakrylanów.

70 Po czwarte, w odpowiedzi na pytanie Sądu o konsekwencje dla niniejszej sprawy ww. w pkt 25 postanowienia Trybunału (EU:C:2012:60) skarżące utrzymują, że Sąd powinien zbadać legalność wymierzenia grzywny w odmiennej wysokości w świetle zaskarżonych pism, których w żaden sposób nie dotyczy sentencja ww. w pkt 25 postanowienia Trybunału (EU:C:2012:60).

71 W tej samej odpowiedzi i w odniesieniu do dopuszczalności skargi w zakresie, w jakim jest skierowana przeciw odsetkom za zwłokę, skarżące uważają, że odsetki te są nadmierne i mają charakter karny.

Ocena Sądu

72 Komisja kwestionuje dopuszczalność skargi.

73 W tym względzie należy przypomnieć na wstępie, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 TFUE mogą być jedynie akty, które wywierają wiążące skutki prawne mogące mieć wpływ na interesy skarżącego poprzez istotną zmianę jego sytuacji prawnej (zob. analogicznie wyroki: z dnia 11 listopada 1981 r. IBM/Komisja, 60/81, Rec, EU:C:1981:264, pkt 9, z dnia 6 grudnia 2007 r. Komisja/Ferriere Nord, C-516/06 P, Rec, EU:C:2007:763, pkt 27).

74 Z utrwalonego orzecznictwa wynika również, że w celu ustalenia, czy akt podlega zaskarżeniu w drodze skargi o stwierdzenie nieważności, należy skupić się na samej istocie zaskarżonego aktu, a forma, w jakiej został on wydany, jest co do zasady obojętna z tego punktu widzenia (ww. w pkt 73 wyrok IBM/Komisja, EU:C:1981:264, pkt 9; wyroki z dnia 17 lipca 2008 r. Athinaïki Techniki/Komisja, C-521/06 P, Rec, EU:C:2008:422, pkt 42 i 43; z dnia 17 kwietnia 2008 r., Cestas/Komisja, T-260/04, Rec, EU:T:2008:115, pkt 68).

75 W tym przypadku należy wobec tego ustalić, czy poprzez zaskarżone pisma Komisja przyjęła akt wywierający wiążące skutki prawne mogące mieć wpływ na interesy skarżących poprzez istotną zmianę ich sytuacji prawnej w rozumieniu art. 263 TFUE.

76 Według Komisji tak nie jest, ponieważ w istocie zaskarżony akt jest zwykłym środkiem tymczasowym podjętym w celu wykonania decyzji w sprawie metakrylanów w następstwie ww. w pkt 12 wyroku Arkema (EU:T:2011:251), podczas gdy skarżące kwestionują wymienioną decyzję lub ww. w pkt 11 wyrok Total i Elf Aquitaine (EU:T:2011:250) w celu uzyskania obniżenia wysokości grzywny.

77 Skarżące zajmują stanowisko przeciwne, argumentując w istocie, że zaskarżony akt zawiera nowy element, niewynikający z decyzji w sprawie metakrylanów, a mianowicie że byłyby one zobowiązane do zapłaty części grzywny, która została na nie nałożona solidarnie z Arkemą, wraz z odsetkami za zwłokę, w wysokości wyższej niż nałożona w wymienionej decyzji i w wysokości zapłaconej ostatecznie przez Arkemę, bez względu na fakt, że grzywna została szybko i w całości zapłacona przez Arkemę oraz niezależnie od ww. w pkt 12 wyroku Arkema (EU:T:2011:251), w którym obniżono jej wysokość.

78 W tym względzie, po pierwsze, należy odrzucić argumentację Komisji według której, w istocie, ww. w pkt 25 postanowienie Trybunału (EU:C:2012:60)spowodowało, że decyzja w sprawie metakrylanów stała się wobec skarżących ostateczna, wobec czego nie mają one już interesu prawnego w niniejszej sprawie.

79 W ramach odwołania, w wyniku którego zapadło wspomniane postanowienie, skarżące wyczerpały wprawdzie drogę zaskarżenia decyzji w sprawie metakrylanów.

80 Tym niemniej, z jednej strony, w ramach skargi w niniejszej sprawie skarżące nie podważają legalności wymienionej decyzji, lecz decyzji zawartej w zaskarżonych pismach, a z drugiej strony w ww. w pkt 25 postanowieniu Trybunału (EU:C:2012:60) ten ostatni wypowiedział się tylko w przedmiocie legalności ww. w pkt 11 wyroku Total i Elf Aquitaine (EU:T:2011:250), nie zaś w sprawie legalności zaskarżonych pism (zob. podobnie ww. w pkt 25 postanowienie Trybunału, EU:C:2012:60, pkt 88 i 89).

81 Po drugie, należy całkowicie odrzucić argumentację Komisji, według której zaskarżone pisma mają charakter tymczasowy i przygotowawczy.

82 Z orzecznictwa wynika wprawdzie, że w przypadku aktów bądź decyzji, których wydanie następuje w kilku etapach, w szczególności po zakończeniu postępowania wewnętrznego, aktami zaskarżalnymi są co do zasady jedynie te akty, które w sposób definitywny określają stanowisko instytucji po zakończeniu owego postępowania, z wyłączeniem aktów tymczasowych, które służą jedynie przygotowaniu wydania ostatecznej decyzji (ww. w pkt 73 wyrok IBM/Komisja, EU:C:1981:264, pkt 10; wyrok z dnia 22 czerwca 2000, Niderlandy/Komisja, C-147/96, Rec, EU:C:2000:335, pkt 26; ww. w pkt 74 wyrok Athinaïki Techniki/Komisja, EU:C:2008:422, pkt 42 i 43).

83 Jednakże w niniejszym przypadku należy uznać, że pismo z dnia 24 czerwca 2011 r. w postaci zmienionej pismem z dnia 8 lipca 2011 r. określa definitywnie stanowisko Komisji, jako że zaskarżone pisma podlegały przymusowemu wykonaniu i że ewentualne opóźnienie w ich wykonaniu mogłoby narażaćskarżące na odsetki za zwłokę, w związku z czym wymienione pisma wywoływały wiążące skutki prawne dla skarżących.

84 Co więcej, należy stwierdzić, że zaskarżone pisma nie miały ciągu dalszego w postaci innego aktu Komisji, który byłby wydany w późniejszym czasie, po wydaniu ww. w pkt 25 postanowienia Trybunału (EU:C:2012:60).

85 Zaproponowane skarżącym przez Komisję w piśmie z dnia 8 lipca 2011 r. ułatwienie w postaci ustanowienia gwarancji bankowej w perspektywie odwołania od wyroku nie podważa tej oceny, chyba żeby uznać, iż, gdy takie ułatwienie jest proponowane adresatom decyzji Komisji stwierdzającym naruszenia prawa konkurencji Unii Europejskiej i nakładającym na nich grzywny, takie decyzje mają charakter tymczasowy lub przygotowawczy, wobec tego nie są zaskarżalne w rozumieniu art. 263 TFUE.

86 Z tego samego względu fakt, że skarżące wniosły odwołanie od ww. w pkt 11 wyroku Total i Elf Aquitaine (EU:T:2011:250) nie może także wpływać na charakter wykonalny zaskarżonych pism, gdyż wspomniane odwołanie zostało skierowane przeciw ww. w pkt 11 wyrokowi Total i Elf Aquitaine (EU:T:2011:250), nie zaś przeciw zaskarżonym pismom.

87 Ponadto jest bezsporne, że zaskarżone pisma zostały przyjęte po wydaniu decyzji w sprawie metakrylanów, w związku z czym trudno, by stanowiły akt przygotowawczy do wydania wspomnianej decyzji.

88 Tym niemniej wiążące skutki prawne zaskarżonych pism nie uzasadniają same przez się dopuszczalności skargi w niniejszej sprawie.

89 Po trzecie, należy bowiem zbadać, czy zaskarżone pisma mogły naruszać interesy skarżących, zmieniając w sposób istotny ich sytuację prawną w rozumieniu art. 263 TFUE.

90 W tym celu należy zbadać, czy zaskarżone pisma mogą wpływać na interesy skarżących poprzez istotną zmianę ich sytuacji prawnej wynikającej z decyzji w sprawie metakrylanów.

91 W tej mierze jest bezsporne, że w decyzji w sprawie metakrylanów Komisja nałożyła na Arkemę grzywnę w wysokości 219 131 250 EUR, w tym 140 400 000 EUR solidarnie ze spółką Total i 181 350 000 EUR solidarnie ze spółką Elf Aquitaine, jako że ich odpowiedzialność za popełnione wykroczenie została stwierdzona.

92 Jest również bezsporne, że po wydaniu decyzji w sprawie metakrylanów grzywna nałożona solidarnie na Arkemę i na skarżące została szybko i w całości zapłacona przez Arkemę.

93 Tym niemniej w zakresie kwoty głównej wymaganej od skarżących przez Komisję w zaskarżonych pismach, Komisja poprzestała na wykonaniu, w odniesieniu do skarżących, decyzji w sprawie metakrylanów w następstwie ww. w pkt 12 wyroku Arkema (EU:T:2011:251) i ww. w pkt 11 wyroku Total i Elf Aquitaine (EU:T:2011:250).

94 Jak bowiem stwierdził Trybunał, obniżenie wysokości grzywny nałożonej na Arkemę w ww. w pkt 12 wyroku Arkema (EU:T:2011:251) nie spowodowało zmiany wysokości grzywny nałożonej na skarżące w decyzji w sprawie metakrylanów (ww. w pkt 25 postanowienie Trybunału, EU:C:2012:60, pkt 83).

95 W związku z powyższym, w każdym razie w odniesieniu do kwoty głównej dochodzonej od skarżących w zaskarżonych pismach, pisma te nie naruszają interesów skarżących poprzez istotną zmianę ich sytuacji prawnej wynikającej z decyzji w sprawie metakrylanów w rozumieniu art. 263 TFUE.

96 Należy zatem odrzucić skargę jako niedopuszczalną, w zakresie w jakim zmierza ona stwierdzenia nieważności zaskarżonych pism w odniesieniu do kwoty głównej wymaganej od skarżących.

97 Ocena ta nie może jednakże oznaczać niedopuszczalności skargi w całości, jako że skarżące wnioskowały również o stwierdzenie nieważności zaskarżonych pism, w zakresie w jakim Komisja wymaga w nich zapłaty odsetek za zwłokę.

98 W tej mierze należy podkreślić, że w przeciwieństwie do tego, co utrzymuje Komisja, obowiązek zapłaty odsetek za zwłokę nie wynikał wcale z decyzji w sprawie metakrylanów oraz z ww. w pkt 11 wyroku Total i Elf Aquitaine, (EU:T:2011:250), ani z ww. w pkt 12 wyroku Arkema (EU:T:2011:251), skoro Arkema zapłaciła bezpośrednio po wydaniu wymienionej decyzji całość grzywny początkowej.

99 W związku z tym, w następstwie decyzji w sprawie metakrylanów, zmienionej ww. w pkt 12 wyrokiem Arkema (EU:T:2011:251), i ww. w pkt 11 wyroku Total i Elf Aquitaine (EU:T:2011:250), skarżące nie były nijak zobowiązane do zapłaty odsetek za zwłokę, wobec czego zaskarżony akt w sposób istotny zmienił ich sytuację prawną, zwiększając kwotę należną od skarżących na mocy decyzji w sprawie metakrylanów.

100 Argument Komisji wyprowadzony z ww. w pkt 25 postanowienia Trybunału (EU:C:2012:60) nie może podważyć tej oceny, ponieważ Trybunał odrzucił w nim przedstawione przez skarżące w ramach odwołania żądanie zwolnienia od odsetek „jako oczywiście niedopuszczalne, gdyż [było] ono skierowane nie […] przeciw wyrokowi [Total i Elf Aquitaine] lecz przeciw pismu Komisji [stanowiącemu] skądinąd przedmiot zaskarżenia [w niniejszej sprawie]” (ww. w pkt 25 postanowienie Trybunału, EU:C:2012:60, pkt 89).

101 Należy zatem uznać skargę za dopuszczalną, w zakresie w jakim jest ona skierowana przeciw odsetkom za zwłokę, dochodzonym od skarżących w zaskarżonych pismach.

Co do istoty

102 Ponieważ skarga jest dopuszczalna tylko w zakresie, w jakim jest skierowana przeciw odsetkom za zwłokę dochodzonym od skarżących w zaskarżonych pismach, badanie Sądu może dotyczyć, co do istoty, tylko wspomnianych odsetek.

Argumenty stron

103 Dla poparcia żądania stwierdzenia nieważności sformułowanego tytułem żądania ewentualnego i w granicach właściwości Sądu, obejmującej tylko odsetki za zwłokę, skarżące wskazują w istocie na okoliczności faktyczne sprawy i fakt, że Komisja w pełni zaspokoiła się kwotą główną, odsetkami i pożytkami wymierzonych sankcji skazania.

104 Nawet gdyby uznać, że Komisja mogła wymagać od nich zapłaty odsetek za zwłokę, to mogły one biec dopiero po ww. w pkt 12 wyroku Arkema (EU:T:2011:251), gdyż inaczej byłyby one źródłem bezpodstawnego wzbogacenia Komisji. Skarżące bez zwłoki wpłaciły zaś kwotę główną oraz należne odsetki.

105 Komisja przypomina z jednej strony, że w zaskarżonych pismach zażądała odsetek tylko od kwot, które pozostały należne, a nie od kwoty już zapłaconej przez Arkemę jako ostatecznej, a z drugiej strony, że zwróciła Arkemie nadpłatę powstałą w następstwie ww. w pkt 12 wyroku Arkema (EU:T;2011:251), wraz z należnymi odsetkami.

106 Okoliczność, że Komisja dysponowała całością kwoty aż do wykonania ww. w pkt 12 wyroku Arkema (EU:T:2011:251) nie może uwolnić skarżących od obowiązku zapłaty odsetek za zwłokę od kwoty zwróconej Arkemie.

Ocena Sądu

107 Jeśli chodzi o zasadność żądań skarżących dotyczących odsetek za zwłokę dochodzonych przez Komisję w zaskarżonych pismach, należy z miejsca odrzucić argumenty, jakie podnosiły skarżące w pismach składanych po wniesieniu skargi, w szczególności dotyczące nadmiernego charakteru odsetek za zwłokę zawarte w uwagach w przedmiocie zarzutu niedopuszczalności podniesionego przez Komisję, jako że są one niedopuszczalne na mocy art. 21 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, mającego zastosowanie do postępowania przed Sądem zgodnie z art. 53 akapit pierwszy tego statutu oraz art. 44 § 1 lit. c) regulaminu postępowania przed Sądem, ponieważ nie zostały zawarte w skardze (zob. podobnie postanowienie z dnia 14 lutego 2005 r. Ravailhe/Komitet Regionów, T-406/03, Zb.Orz.SP, EU:T:2005:40, pkt 52, 53 i przytoczone tam orzecznictwo; wyrok z dnia 17 września 2007 r., Microsoft/Komisja, T-201/04, Zb.Orz., EU:T:2007:289, pkt 94 i przytoczone tam orzecznictwo, oraz postanowienie z dnia 27 marca 2009 r. Alves dos Santos/Komisja, T-184/08, EU:T:2009:87, pkt 18–21).

108 Należy również przypomnieć, że zgodnie z orzecznictwem odsetki za zwłokę powinny uwzględniać całość zakumulowanych strat finansowych, w tym z racji deprecjacji pieniądza (zob. podobnie wyrok z dnia 8 listopada 2011 Idromacchine i in./Komisja, T-88/09, Zb.Orz., EU:T:2011:641, pkt 77 i przytoczone orzecznictwo).

109 Z orzecznictwa wynika także, iż uprawnienia Komisji obejmują możliwość wyznaczenia daty wymagalności grzywny i daty rozpoczęcia biegu odsetek za zwłokę, ustalenia stawki tych odsetek i ustanowienia warunków wykonania decyzji poprzez zażądanie w stosownym wypadku ustanowienia gwarancji bankowej pokrywającej wysokość kwoty głównej oraz odsetek od nałożonej grzywny, ponieważ w braku takich uprawnień korzyści, jakie przedsiębiorstwa mogłyby uzyskać z opóźnionej zapłaty grzywny powodowałyby osłabienie sankcji nałożonych przez Komisję w ramach powierzonego jej zadania, jakim jest zapewnienie stosowania reguł konkurencji (wyrok z dnia 14 lipca 1995 r. CB/Komisja, T-275/94, Rec, EU:T:1995:141, pkt 47, 48).

110 Sąd orzekł również, że nakładanie odsetek za zwłokę w zapłacie grzywien jest uzasadnione koniecznością zapewnienia, by skuteczność traktatu nie została zniweczona wskutek praktyk stosowanych jednostronnie przez przedsiębiorstwa spóźniające się z zapłatą grzywien, które na nie nałożono (ww. w pkt 109 wyrok CB/Komisja, EU:T:1995:141, pkt 48).

111 Zatem generalnie odsetki za zwłokę służą jedynie i zawsze naprawie skutków opóźnienia doznanego przez wierzyciela w zakresie zapłaty należnej mu kwoty pieniężnej, ponieważ utrata kwoty pieniężnej zawsze powoduje szkodę.

112 W tym przypadku zaś jest bezsporne, że Arkema zapłaciła całość grzywny początkowej w dniu 7 września 2006 r. i to także w imieniu skarżących, jak to również wynika z pisma Arkemy do Komisji z dnia 25 września 2008 r.

113 Z tego względu Komisja nie może skutecznie podnosić, że Arkema nie wypełniła deklaracji wspólnej zapłaty, skoro podała ona jasno do wiadomości, w wymienionym piśmie z dnia 25 września 2008 r., że „w pełni zaspokojone zostały roszczenia Komisji tak wobec [niej], jak wobec ogółu solidarnie współzobowiązanych”.

114 Jest również bezsporne, że skarżące zapłaciły kwoty dochodzone w zaskarżonych pismach w terminach wyznaczonych przez Komisję.

115 W związku z tym w żadnym stadium w okolicznościach niniejszej sprawy jakakolwiek zwłoka w płatności ze strony skarżących nie została stwierdzona.

116 Zatem Komisja nie mogła zasadnie wymagać od skarżących odsetek za zwłokę z tytułu grzywny nałożonej w decyzji w sprawie metakrylanów.

117 Uwzględniając całość powyższych rozważań, należy stwierdzić nieważność zaskarżonych pism, w zakresie w jakim Komisja zażądała w nich od Elf Aquitaine odsetek za zwłokę w wysokości 31 312 114,58 EUR, za zapłatę których Total była zobowiązana solidarnie do wysokości 19 191 296,03 EUR, i odrzucić skargę w pozostałym zakresie.

118 W związku z powyższym, po pierwsze, nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie żądań zmiany wysokości odsetek dochodzonych w zaskarżonych pismach, a po drugie, należy odrzucić żądania dotyczące zmiany wysokości należności głównych, biorąc pod uwagę rozważania przedstawione w pkt 90–100 powyżej.

W przedmiocie kosztów

119 Zgodnie z art. 87 § 3 regulaminu postępowania w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań każdej ze stron Sąd może postanowić, że koszty zostaną podzielone albo że każda ze stron pokryje własne koszty.

120 W niniejszym przypadku Sąd częściowo uwzględnił żądania skarżących.

121 W związku z tym i w świetle okoliczności niniejszej sprawy należy postanowić, że Komisja pokryje dwie piąte kosztów poniesionych przez skarżące oraz trzy piąte własnych kosztów. Gdy chodzi o skarżące, pokryją one trzy piąte własnych kosztów i dwie piąte kosztów poniesionych przez Komisję.

Z powyższych względów

SĄD (czwarta izba)

orzeka, co następuje:

1) Stwierdzona zostaje nieważność pism Komisji BUDG/DGA/C4/BM/s746396 z dnia 24 czerwca 2011 r. i BUDG/DGA/C4/BM/s812886 z dnia 8 lipca 2011 r., w zakresie w jakim Komisja żądała od Elf Aquitaine SA odsetek za zwłokę w kwocie 31 312 114,58 EUR, za które Total SA ponosiła odpowiedzialność solidarną do kwoty 19 191 296,03 EUR.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje odrzucona.

3) Komisja pokrywa dwie piąte kosztów Total i Elf Aquitaine oraz trzy piąte własnych kosztów. Total i Elf Aquitaine pokrywają trzy piąte własnych kosztów i dwie piąte kosztów Komisji.

Prek Labucka Kreuschitz

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 29 kwietnia 2015 r.

Podpisy